

[Statsministeren]

er reaktionært, og det ønsker socialdemokratiet ikke at samarbejde med.

Hr. Gert Petersen sagde, at der var en række ting, som vi ikke lagde vægt på mere, og sagde, at Anker Jørgensen engang havde talt så meget om livskvalitet. Der lå vel deri, at jeg skulle have glemt dette begreb og dette begrebs betydning i det politiske arbejde. Det vil jeg sige, at det har vi ikke.

Når det gælder boligpolitikken, så kan man være utilfreds med den, men man kan ikke bortforklare, at den boligløsning, der netop er vedtaget, er en løsning, der peger i den rigtige retning, og som i hvert fald ikke på nogen måde er reaktionær. Bestræbelserne på at udvikle byfornyelse, miljøpolitik i arbejdslivet og det eksterne miljø, hele udviklingen med at ansætte flere i den offentlige sektor for at yde en større service og dermed i og for sig øge livskvaliteten er også et udtryk i den retning.

Jeg synes ikke, man kan se helt bort fra, at fra den ene side i tinget er der dem, der kommer og siger: der er ikke nok i den offentlige sektor, der skulle gøres meget mere, og fra den anden side i tinget kommer man og siger: det er frygteligt, vi øger antallet af offentligt ansatte med 34.000–35.000 mennesker om året, det er forfærdeligt. Men det er, fordi bl. a. socialdemokratiet mener, at der er en række opgaver, som det er vigtigt for os at få klaret, og da det samtidig afbøder virkningerne på arbejdsløsheden, har det altså et dobbelt formål.

Klart er det selvfølgelig også, at det koster penge, og at der er begrænsede muligheder for, hvor langt man kan gå, og hvor hurtigt man kan gå, men der har ikke været nogen tvivl om tendensen. Bl. a. fremskridtspartiet har meget tydeligt påvist, at det er der i hvert fald ikke.

Hr. Ole Vig Jensen sagde, at man kunne regne med de radikale. Det var de første ord, der faldt fra hr. Ole Vig Jensen, og det var udtryk for villighed til at samarbejde. Da det så var sagt, blev der – meget forståeligt, havde jeg nær sagt – fremført en række kritiske ting fra radikal side. Et par af de ting, der blev fremført af hr. Ole Vig Jensen, skal jeg omtale.

Der var først dette med, at hvis man ville gå mere over til indtægtsbestemte ydelser i vores sociale system osv., så nødvendiggjorde det en skattereform, altså først og fremmest

en skattefradragsreform. Jeg vil gerne sige, at jeg er enig i den grundlæggende tanke. Det er uhyre farligt at bevæge os ad den vej med det indtægtsbestemte, hvis ikke man også kan finde en fornuftig løsning på fradragsproblemerne. Jeg lover ikke, at det ligger lige om hjørnet med at klare det, men der er ingen tvivl om, at også jeg mener, at det vil være en rigtig ting, om man kunne reformere på disse områder.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt regeringen tænker på nye initiativer med hensyn til olieforsyningen, kan jeg sige, at dette spørgsmål har været gjort til genstand for drøftelser. Jeg tror, at handelsministeren har svaret i energiudvalget. Der er vel et par ting, der også interesserer de radikale, bl. a. spørgsmålet om svensk deltagelse i gasprojektet, spørgsmålet om samarbejdsmuligheder vedrørende den norske olie og i øvrigt også den norske naturgas.

Vi har fulgt disse problemer ganske nøje, men vi må påregne, at rent kommercielle forhold vil være afgørende for særlig Norges interesser i et energisamarbejde. Vi må vente, at Norge vil stille ganske bestemte krav om handels- og industripolitiske fordele, hvis vi skal gå ind i et samarbejde om olie fra Norge til Danmark. Om det kan være rimeligt at gøre det, kan jeg ikke sige i dette øjeblik. Jeg kan kun sige, at vi er meget opmærksomme på, at der måske ligger nogle muligheder her.

På den anden side skal man gøre sig klart, at igennem det internationale energisamarbejde pooler man jo i større eller mindre grad den olie, som de enkelte lande har til rådighed. Jeg ved ikke, i hvilket omfang det vil være en absolut fordel, men under alle omstændigheder skal det undersøges.

Når det gælder Sverige, kan jeg sige, at gassamarbejdet var til drøftelse, så sent som da jeg aflagde officielt besøg i Sverige for ganske nylig. Jeg havde dér en lang samtale med den svenske statsminister, Ola Ullsten, og også med den svenske energiminister, Tamm. Der er jo allerede nu mellem Danmark og Sverige tæt kontakt og ret stor aktivitet i gang for at vurdere og undersøge mulighederne især for, om svenskerne, når det kommer til stykket, er interesseret i at aftage gas og blive hængt på det net. Det giver nogle problemer for vores eget gassystem, for det er ikke bare lige at forlænge ledningen,